

DẠY GIÁO LÝ CHO HỌC SINH TRUNG HỌC

Con (nữ tu) được chỉ định dạy môn tôn giáo cho các học sinh trung học. Con cảm thấy trách vụ vừa khó khăn vừa quan trọng. Con lo lắng tự hỏi:

- Làm sao có thể nói về THIÊN CHÚA cho các em và làm cho các em yêu mến Ngài đây?

Con thường quì gối để soạn bài giáo lý. Dần dần con chinh phục tâm lòng các em. Các em say sưa nghe nói về Chúa, nghe trình bày giáo lý Công Giáo. Nhưng có một lớp khó dạy nhất: lớp 8, tuổi từ 13 đến 15. Con không tài nào làm cho các em im lặng lắng nghe con nói. Con hoàn toàn thất bại, chán nản và mệt mỏi.

Một ngày nghỉ, con vào nhà nguyện quỳ trước Thánh Thể. Con khẩn khoản thưa với Đức Chúa GIÊSU:

- Lạy Chúa, Chúa biết rõ con không thể tiếp tục dạy với tình trạng như thế này. Con cũng biết rõ Chúa rất thương yêu các em. Nhưng quả thật, con không biết phải làm sao. Con nhất định không ra khỏi nhà nguyện, bao lâu Chúa chưa dạy cho con biết phải làm sao.

Và con ở lại nhà nguyện suốt buổi sáng hôm đó. Sau cùng, con như nghe tiếng Đức Chúa GIÊSU phán:

- Con hãy dẫn các học sinh đến đây cho Thầy!

Lần dạy kế tiếp, con nói với các em học sinh lớp 8.

- Gần 3 tháng nay chúng ta làm việc chung, nhưng Dì nhận thấy các em không thích học môn giáo lý. Dì nghĩ rằng, có lẽ Đức Chúa GIÊSU muốn nói chuyện trực tiếp với các em. Tuần sau, thay vì học Giáo Lý ở đây, các em sẽ học giáo lý với Đức Chúa GIÊSU ở trong nhà thờ!

Các em ngạc nhiên mở to mắt nhìn con và lạ lùng thay - lần đầu tiên - các em chăm chú nghe con nói. Con ôn tồn nói tiếp:

- Dì để các em vài phút tự do để suy nghĩ phải quyết định ra sao: vào hay không vào nhà nguyện học giáo lý.

Sau vài giây im lặng, tất cả đồng ý vào nhà nguyện, ngoại trừ 4 em đầu đảng, nghịch nhất lớp. Con trầm tĩnh nói với 4 em này:

- Không sao, các em sẽ đến Văn Phòng, ngồi ở phòng trực.
Nhưng các em nên nhớ rằng, khi các bạn các em rời nhà
nguyện, chắc chắn các bạn sẽ được biến đổi!

Cuối cùng, cả 4 em quyết định theo chúng con vào nhà thờ.

Lần học giáo lý tiếp đó, tất cả lớp có mặt ở nhà nguyện 15 phút
trước khi chuông rung. Con bắt đầu giờ giáo lý bằng cử chỉ cởi
giày ra và giải thích cho các em nghe câu chuyện ông Mai-sen
cởi giày ra trước khi đến gần GIAVÊ THIÊN CHÚA (Xuất Hành
3,1-6). Con ngạc nhiên khi thấy các em lẳng lặng cúi xuống cởi
giày ra. Vào trong nhà thờ, con dẫn các em tiến thẳng đến
trước Nhà Tạm. Con sắp mình thờ lạy Đức Chúa GIÊSU Thánh
Thể. Các em đồng loạt bắt chước con.

Con bắt đầu cầu nguyện lớn tiếng cùng Đức Chúa GIÊSU. Con
cầu nguyện thật sốt sắng. Con cầu nguyện với trọn tâm lòng. Qua lời cầu nguyện, con làm cho các em
hiểu: chính Đức Chúa GIÊSU muốn cho các em đến đây. Cử chỉ, tâm tình, lời cầu nguyện của con quả có
sức mạnh lay chuyển tâm lòng ương ngạnh, ngộ nghịch của các em. Khi con ra hiệu hết giờ, các em ngạc
nhiên vì thấy một giờ giáo lý sao qua đi quá mau!

Từ ngày đó, các em học sinh lớp 8 hoàn toàn thay đổi. Sau này chính các em lại trở thành nhóm điều
động các buổi cầu nguyện.

*Đức Chúa GIÊSU can thiệp vào công việc dạy giáo lý của con và đã thành công. Con hoàn toàn tin tưởng
nơi quyền năng của Đức Chúa GIÊSU và vào hiệu quả của việc kiên trì cầu nguyện.*

**... Đẹp thay trên đồi núi bước chân người loan báo Tin Mừng, công bố bình an, người loan tin hạnh
phúc, công bố ơn cứu độ và nói với Sion rằng: "THIÊN CHÚA người là Vua hiển trị". Kìa nghe chẳng
quân canh gác của người cùng cất tiếng reo hò vang dậy. Họ sẽ được thấy tận mắt THIÊN CHÚA đang
trở về Sion. Hỡi Giêrusalem điêu tàn hoang phế, hãy đồng thanh bật tiếng reo mừng, vì THIÊN CHÚA
an ủi dân Người và cứu chuộc Giêrusalem. Trước mặt muôn dân, THIÊN CHÚA đã vung cánh tay thần
thánh của Người: ơn cứu độ của THIÊN CHÚA chúng ta, người bốn bề rồi ra nhìn thấy (Isaia 52,7-10).**

("Le Christ au Monde", n.6, 11+12/1983, trang 388).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt